

DİSK Genel Yön.Kur.üyesi
Türkiye Maden-İş Sendikası
Genel Başkanı

Mehmet KARACA

“yeni dönemde işçilere “Sendikanız açılincaya kadar hiç bir tarafa gitmeyin, sendikasız bekleyin” demek bize doğru gelmiyor”

salmayı, çözülmeyi ve bozgunu ön görmüştü. Cuntanın bu hesabının tutmadığı, bozulduğu bugün açıklıkla ortaya çıkmıştır. DİSK’li üyeler, sendikal birliği sınıf ve kitle sendikacılığı temelinde korumaya çalıştılar; bu noktada kararlılık gösterdiler, direndiler. Saflarında bozguna yolaçacak gelişmeleri engellediler. Sendika içi demokrasinin görece gelişkin olduğu Türk-İş’e bağlı kimi sendikalara geçişi kolay sağlarken, cuntayla işbirliği içinde olan gerici ve faşist nitelikli yönetimlerin olduğu sendikalar karşısında ise başka seçenekler aramaya koyuldular. Bu, faşizm ve gericilik güçlerini, cunta ile işbirliği içinde olan sendika yönetimlerini telaşa düşürmüştür.

Kendi başına bu olgu bile, büyük ve anlamlı bir direniştir. Soruda yöneltilen “direnışken” eğer işçi sınıfının yığınsal başkaldırısı sözkonusu ediliyorsa, bu, daha değişik sosyal ve politik koşulların oluşmasıyla ancak gerçekleşebilir. DİSK’li işçilerin üç yıldır gösterdikleri kararlılık, işçi sınıfının yığınsal eylemlere geçişini sağlamada döşenen taşlardır. Geçmişteki kimi eksikliklere ve hatalara, bu süreci geliştirecekse dönülmeli ve ortaklaşa çıkartılacak derslerle önde duran görevlere açıklık kazandırılmalıdır.

4-Türkiye ilerici sendikal hareketi DİSK’in uluslararası dayanışmaya gereksinimi çok büyüktür. Bunun örgütlenmesine katkıda bulunmak görevi, en öncelikli görevimizdir. DİSK’in uluslararası ilişkilerindeki geleneklerine, kongre kararlarıyla saptanan ilişkilere sıkı sıkı bağlı kalınarak uluslararası sendikal hareketlerle ilişkileri geliştirmek, Türkiye’deki savaşıma değerli bir destek olacaktır.

Yurtdışındaki DİSK yöneticisi arkadaşlarımızın tek bir merkez etrafında toparlanmayı esas alan çalışmalarını, bu yolda attıkları olumlu adımları sağlıklı ve olumlu buluyorum. Birlik yönündeki bu gelişmeleri sevinçle karşıyorum ve selamlıyorum.●

masi, perspektifsizlik ve devrimci cephede yaşanan bunalım sorunları daha bir ağırlaşmaktadır. Oysa önemli direnişler, gittikçe ağırlaşan baskı, sömürü ve mutlak yoksullaşmanın yanısıra kısmen de olsa yaşanan sorunların üstesinden gelebilecek örgütlenmeleri gerektirir.

4-DİSK’le, işçi sınıfıyla ve tüm demokrasi güçleriyle en ileri dayanışmanın yeri, hiç kuşkusuz temel mücadele alanlarıdır, fabrikalar ve işyerleridir. Bunun yanısıra, özellikle yitirilmekte olan zaman süreci içinde yurt

1- İşçi sınıfımızın uzun yılların mücadelesi sonucunda kanı ve canı pahasına elde ettiği kazanımlar, bu zorbalık koşullarında büyük ölçüde yitirilmiştir.(...)

Ama biz bu sonuca bakıp karamsar olamayız.

Elbetteki yitirilen hakların yeniden kazanılması ve yeni hakların elde edilmesi sürecinde, biz bunun işçi sınıfımız ve emekçi halkımız açısından en acısız ve sancısız olması konusunda tek tayin edici biz değiliz.(...)

1984’e ülkemizde yeni sendikal yapılanma ile girenken, elbetteki zorlukları, güçlükleri görüyoruz ve biliyoruz. Ama karamsar değiliz. Geriye doğru son 20 yıllık sendikal tarihimize baktığımızda gücümüz, bu yıllarda kanımız ve canımız pahasına elde ettiğimiz, bize bu zorlukları, bu güçlükleri yenebileceğimizi gösteriyor.

2- 12 Eylül darbesiyle birlikte sendikalarımızın ve konfederasyonumuzun faaliyetlerinin durdurulması sonucu üyelerimiz sendikal örgütsel işlevlerini yerine getiremediler. Yitirilen haklara karşıda direnmede örgütsel araçtan yoksun kaldılar.

Biz kendi sendikamız planında zor koşullardada olsa bir dizi kayıplarımıza rağmen örgütlü gücümüzü korumaya çalıştık. Elbetteki buna yeterli gözü ile bakamayız.(...)

Ayrıca 12 Eylül darbesiyle birlikte yitirilen haklar işçi sınıfımızın sadece bir kesiminin yitirilmiş hakları değildir. Tümünün yitirilmiş haklarıdır. Elbetteki DİSK üyeleri bunun daha fazla acısını duydular. Yitirilen hakların kazanılma kavgasında birlikte verilmelidir. Burada DİSK, Türk-İş, sendikalar, sendikasız avrımı yapılmamalıdır.(...)

Zaten var olan sendikal bölünmüşlükten 12 Eylül darbesi yararlandı. Biz sendikal hak ve özgürlükleri savunurken en başta konfederasyonumuz DİSK’in ve üye sendikalarının açılması, serbestçe çalışabilmesini, tutuklu arkadaşlarımızın özgürlüklerine kavuşmasını istiyoruz. Hem ulusal, hem de uluslararası çapta bizim yükselttiğimiz talebimizdir bu. Ama bunun yanında, hele sınırlı da olsa toplu sözleşme dönemine girildiği bu yeni dönemde işçilere “sendikanız açılincaya kadar hiçbir tarafa gitmeyin, sendikasız bekleyin” demek bize doğru gelmiyor, hemde bu yaklaşımı gerçekçi bulmuyoruz.

Biz faşizm koşullarında var olan Legal-yanı legal-illegal tüm olanakla-

3- Evet 12 Eylül sonrası işçi sınıfının kazanılmış hakları elinden alındı. “işçi sınıfı buna sessiz kaldı” deniliyor. Kimi bu sorudan kalkınarak işçi sınıfına güvensizliği aşılıyorlar. İşçi sınıfımız ve emekçi halkımızın geneldeki örgütsüzlük düzeyi ve ülkemiz koşulları değerlendirildiğinde sonucu böyle görmek doğru olmaz. Nitekim kimi verlerde çeşitli biçimlerde çeşitli karşı tavır konuşularda olmuştur.(...)

Elbetteki geçmişin her alanındaki eksikliğin bunda rolü vardır. Sendikal alanı ele aldığımızda başlıca etken sendikal bölünmüşlüktür. Biz Türk-İş gerçeğine gözlerimizi kapayamayız. Hele faşizm koşullarında bunun önemi daha da artıyor.

Eğer faşizmin alıp götürdüğü kazanılmış işçi haklarına işçiler ses çıkarmadı, çıkaramadı deniliyorsa işçi sınıfının önemli kesimini bünyesinde bulunduran Türk-İş yönetiminin bu hakların budanmasına ortak olmasıdır. Hemde en tepe adamlarından birini Cuntanın hükümet koltuklarına oturarak, hemde “bu anayasaya evet deyin” diye işçilere çağrı yaparak.(...)

4- Bu konuda birbirinden kopuk gibi görünsede aynı amaca yönelik bir çok etkinlikler girişimler oldu, oluyor.

Merkezi bir örgütlenme(Tabiki yurtdışındaki sendikacıların kendi aralarındaki örgütlenmesini kastedi-yorum) bugünden daha iyi sonuç alır olur. Uluslararası sendikal merkezi planındada yurtdışındaki DİSK’li sendikacıların parçalı görünümünde son bulmuş olur. Bu Türkiye Sendikal hareketinin birliği perspektifine gidecek yönde bir ölçüde katkı getirmiş olabilir. Elbetteki yurtdışında sürdürülen sendikal dayanışma faaliyeti ve bunun amacı, sendikal örgütlerimizin yeniden serbestçe çalışabilmesi tutuklu arkadaşlarımızın serbest bırakılmasıdır. Bunun yanında tüm sendikal hak ve özgürlüklerin savunulmasıdır. Bunu uluslararası kamuoyuna elbirliği ile duyurma ve onların desteğini ayrımsız elbirliğiyle almaktır.

Yalnız birşeyin altını çizmek istiyorum. Her arkadaşın uluslararası sendikal örgütlerle dayanışma planında iş yürütürken DİSK’in içindeki var olan politik eğitimlerdeki konumu gözardı ederek tek bakış açısından hareket etmemelidir. DİSK’in içindeki farklı politik eğilimler ve DİSK’i oluşturan çeşitli işçili sendikaların uluslararası ilişkileri, ayrıca DİSK’in 1974 yılından beri Avrupa Sendikalar

rine, kongre kararlarıyla saptanan işkilere sıkı sıkı bağlı kalınarak uluslararası sendikal hareketlerle ilişkileri geliştirmek, Türkiye'deki savaşıma değerli bir destek olacaktır.

Yurtdışındaki DİSK yöneticisi arkadaşlarımızın tek bir merkez etrafında toplanmayı esas alan çalışmalarını, bu yolda attıkları olumlu adımları sağlıklı ve olumlu buluyorum. Birlik yönündeki bu gelişmeleri sevinçle karşıyorum ve selamlıyorum. ●

ması, perspektifsizlik ve devrimci cephede yaşanan bunalım sorunları daha bir ağırlaşır. Oysa önemli direnişler, gittikçe ağırlaşan baskı, sömürü ve mutlak yoksullaşmanın yanısıra kısmen de olsa yaşanan sorunların üstesinden gelebilecek örgütlenmeleri gerektirir.

4-DİSK'le işçi sınıfıyla ve tüm demokrasi güçleriyle en ileri dayanışmanın yeri, hiç kuşkusuz temel mücadele alanlarıdır, fabrikalar ve işyerleridir. Bunun yanısıra, özellikle yitirmekte olan zaman süreci içinde yurt dışında bulunan devrimci, demokrat güçlere de görevler düşüyor. Yurt dışında bulunan DİSK yöneticileri olarak, bu konuda bizlere düşen görevleri- asgari ölçülerde de olsa- yaptığımız iddia edilemez. Bunun temel nedenleri, bir yanda dar grupçu, bölücü, faydacı, makyavelist tavırlarıyla ün yapan ilerleme patentli anlayışın ve diğer yanda örgütlü, kolektif bir dayanışma hareketinin örülmesine pek istekli görünmeyen düşüncenin yaratığı sorunların bugüne dek sürdürülen tüm ısrarlı çabalara rağmen aşılama- mamasıdır. Dayanışma hareketinin örgütlenmesinin önüne çıkarılan engellere kaynaklık eden anlayışları eylemleriyle birlikte 1982 yılında kamuoyuna açıklamıştık. Halen devam eden "ünlü toplantılarımızın" varacağı sonuç bellidir. Fakat buna rağmen, yeni bir değerlendirme için sonucu beklemek gerektiğine inanıyoruz.

Şunu bir kez daha belirtelim ki, DİSK'le ya da sendikal ve demokratik hareketle dayanışmanın örgütlenmesi, her şeyden önce geçmişin muhasebesini, dayanışma hareketinin yaratılmasına zarar veren anlayış ve tavırların açıklığa kavuşturulmasını ve dayanışmanın perspektifini, ilkelerini tesbit etmeyi gerektirir. Aksi halde ayak oyunlarıyla, hedefi, çalışma programı belirlenmeyen ve her toplantının bitimine 5 dakika kala - yangından mal kaçırma anlayışıyla oluşturulan yeni komitelerle de arpa boyu mesafe alınmaz. ●

miz, bize bu zorlukları, bu güçlükleri yenebileceğimizi gösteriyor. 2- 12 Eylül darbesiyle birlikte sendikalarımızın ve konfederasyonumuzun faaliyetlerinin durdurulması sonucu üyelerimiz sendikal örgütsel işlevlerini yerine getiremediler. Yitirilen haklara karşı direnmede örgütsel araçtan yoksun kaldılar.

Biz kendi sendikamız planında zor koşullardada olsa bir dizi kayıplarımıza rağmen örgütlü gücümüzü korumaya çalıştık. Elbetteki buna yeterli gözü ile bakamayız.(...)

Ayrıca 12 Eylül darbesiyle birlikte yitirilen haklar işçi sınıfımızın sadece bir kesiminin yitirilmiş hakları değildir. Tümüünün yitirilmiş haklarıdır. Elbetteki DİSK üyeleri bunun daha fazla acısını duydular. Yitirilen hakların kazanılma kavgasında birlikte verilmiştir. Burada DİSK, Türk-İş, sendikalar, sendikasıız avrımı yapılmamalıdır.(...)

Zaten var olan sendikal bölünmüşlükten 12 Eylül darbesi yararlandı. Biz sendikal hak ve özgürlükleri savunurken en başta konfederasyonumuz DİSK'in ve üye sendikalarının açılması, serbestçe çalışabilmesini, tutuklu arkadaşlarımızın özgürlüklerine kavuşmasını istiyoruz. Hem ulusal, hem de uluslararası çapta bizim yükselttiğimiz talebimizdir bu. Ama bunun yanında, hele sınırlı da olsa toplu sözleşme dönemine girildiği bu yeni dönemde işçilere "sendikamız açılınca ya kadar hiçbir tarafa gitmeyin, sendikasıız bekleyin" demek bize doğru gelmiyor, hemde bu yaklaşımı gerçekçi bulmuyoruz.

Biz faşizm koşullarında var olan Legal-yarı legal-illegal tüm olanakların örgütlenme perspektifi ile değerlendirilmesinden yanayız. Burada kimi iş kolları değişik özellikler taşıyabilir. Ayrıca faşizm koşullarında DİSK'in bilinçli aktif militan yapısını, görece bilinç düzeyi daha geri olan Türk-İş ve kimi bağımsız sendikalarındaki yığınların içine enjekte etme, görece geri alan bu yığınları, yitirilen hakları geri alma savaşında ve faşizme karşı mücadelede etkileme ve ortak savaşa çekme olanağı verecektir. Şu unutulmamalıdır ki, bugün ülkemizde sendikal hak ve özgürlükler mücadelesi faşizme karşı demokrasi mücadelesinin bir parçasıdır.

madı, çıkarılmadı deniyorsa işçi sınıfının önemli kesimini bünyesinde bulunduran Türk-İş yönetiminin bu kararların budanmasına ortak olmasıdır. Hemde en tepe adamlarından birini Cuntanın hükümet koltuklarına oturarak, hemde "bu anayasaya evet deyin" diye işçilere çağrı yapılarak.(...)

4- Bu konuda birbirinden kopuk gibi görünsede aynı amaca yönelik bir çok etkinlikler girişimler oldu, oluyor.

Merkezi bir örgütlenme(Tabiki yurtdışındaki sendikacıların kendi aralarındaki örgütlenmesini kastetmiyorum) bugünden daha iyi sonuç alır olur. Uluslararası sendikal merkezi planındada yurtdışındaki DİSK'li sendikacıların parçalı görünümünde son bulmuş olur. Bu Türkiye Sendikal hareketinin birliği perspektifine gidecek yönde bir ölçüde katkı getirmiş olabilir. Elbetteki yurtdışında sürdürülen sendikal dayanışma faaliyeti ve bunun amacı, sendikal örgütlerimizin yeniden serbestçe çalışabilmesi tutuklu arkadaşlarımızın serbest bırakılmasıdır. Bunun yanında tüm sendikal hak ve özgürlüklerin savunulmasıdır. Bunu uluslararası kamuoyuna elbirliği ile duyurma ve onların desteğini ayrımsız elbirliğiyle almaktır.

Yalnız birşeyin altını çizmek istiyorum. Her arkadaşın uluslararası sendikal örgütlerle dayanışma planında iş yürütürken DİSK'in içindeki var olan politik eğilimlerdeki konumu gözardı ederek tek bakış açısından hareket etmemelidir. DİSK'in içindeki farklı politik eğilimler ve DİSK'i oluşturan çeşitli iş kolu sendikalarının uluslararası ilişkileri, ayrıca DİSK'in 1974 yılından beri Avrupa Sendikalar konfederasyonuna üyelik başvurusu olmasına rağmen henüz uluslararası ilişkilerde bir bağımsız örgüt olduğu unutulmamalıdır. Yurtdışındaki sendikacılar olarak birlik perspektifi ile adım atarken iç örgütlenmemizde çeşitli uluslararası örgütlerin yaklaşımına göre değil, DİSK'in kendi iç yapısına, kendi içindeki politik eğilimleri, sendikal yoğunlukları dikkate alacak bir örgütsel yapı esas alınmalıdır. Dayanışmanın daha ileri boyutlara ulaşması birlik perspektifi esas alınarak ilerletilebilir. ●

Demokrat Türkiye tarafından kısaltıldı.

